

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1715. usque ad annum 1718

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 67. Noaillii Cardinalis appellatio solemniter promulgata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67649](#)

Sæc. XVIII. literis die quarta Septembris Romam mil-
 A. C. 1718 sis Papa edoctus erat, hinc ad eundem
 Episcopum novæ Constitutionis exemplar transmisit, eumque incitavit, ut
 iis, quæ fors in ejus Diæcesi adhuc
 corrigenda supersint, protinus eman-
 datis, luculentiora in dies eximia vir-
 tutis suæ argumenta dare velit, De-
 nique die prima Octobris ad Jacobum
 Arelatensem Archiepiscopum, qui de
 silentio per Regentem imposito suis li-
 teris die quinta Decembris anno priori
 datis querebatur, Pontificis responsum
 ad eundem Regentem unacum nove
 Constitutionis literis transmisit.

§. LXVII.

Noaillii Cardinalis appellatio solemniter promulgata.

Aetia publ. Postquam Cardinalis Noaillius Pon-
Conſt. p. 426. tificis Constitutionem Romæ pro-
Dorsan. l. c. mulgatam, & per totum Regnum di-
pag. 430. vulgatam compererat, proin se ab Ec-
Merc. Off. clesiæ & fidelium communione sege-
pag. 441. gatum viderat, die vigesima tertia Se-
 ptembris Regium Regni Moderatorem
 accessit, eidem exponens, quod in
 præsenti rerum vicissitudine, ut suam
 appellationem publicam faceret, com-
 pulsus esset: cum vero Pontificem, &
 Rohanium Cardinalem instituros pre-
 vide-

videret, ut ab officio Præsidis in con- Sæc. XVIII.
scientiæ Tribunal amoveretur, hinc A.C. 1718.
ne Regni Regens cum Pontifice rursum
collideretur, sponte sua hoc munus di-
mittere decrevit: Annuit haud diffi-
culter Princeps, ingemuit tamen, probe
prospiciens, quod ad eam pertrahen-
dus sit necessitatem, ut se Noailii ho-
stem declarare, & Acceptantibus pa-
lam adhærere cogeretur: Igitur Noail-
lius die vigesima tertia Septembris Ec-
clesiæ suæ Cathedralis Canonicos con-
vocat, eisque pro suæ appellationis
jam anni prioris die tertia Aprilis in-
terjectæ promulgatione mandatum
suum die vigesima quarta Septembris
a se signatum prælegi jubet. Illius
summa erat hæc:

Nostis studium meum, quo turbas
per Constitutionem *Unigenitus* excitatas
sedare, pacemque reddere conatus
sim: nec ignoro, quod vestrum qui-
dam nimis longam patientiam & lon-
ganimitatem meam carpserint; ne vero
nostra fides vobis suspecta esset, sæpe
vobis animi nostri sensa exposuimus,
unde vos calumniis contra me sparsis
fidem non adjicientes de fidei meæ pu-
ritate & de intentionum mearum recti-
tudine persuasi fuistis.

Ne vero prolixa gravissimi hujus
negotii relatione vos fatigem, dixisse
suffi-

Sæc. XVIII. sufficiat, quod pacis studio omnia, ex-
A.C. 1718 cepta veritate, sacrificanda censuer-
mus, multa ergo sustinuimus & feci-
mus, ut quodam temperamento simu-
veritatem pacemque conservaremus.
de nostro pacis amore adeo persuasus
erat Rex defunctus, ut nunquam di-
fensionis culpa mihi imputari valeat.

Nunc autem conclamata pacis spe,
redactus sumus ad justæ defensionis ne-
cessitatem, & reprimendam malitiam
eorum, qui hac Constitutione abuten-
tes dogmatis puritatem, Christianam
morum sanctitatem, & scholarum li-
bertatem impetunt: unde ad extre-
num remedium recurrere nobisque a tem-
pestate, quæ capiti nostro immisere
posset, per appellationem ad Univer-
salis Ecclesiæ Tribunal præcavere co-
gimur.

Hanc vero viam esse legitimam &
Canonicam, usu omnium sæculorum, &
primæ notæ sanctorum Conciliorum Bal-
& Const. decretis, antiquis Canonibus
& Ecclesiæ nostræ libertatibus con-
probatum esse, paulopost Instructione no-
stra Pastorali demonstrabimus.

Ex his rationibus appellationem
quam anno priori die tertia Aprilis in-
terposuimus, & pacis amore secretam
tenuimus, publicam reddere tenemur:
hac juxta Regni consuetudines & Theo-
logo.

logorum doctrinam omnium quæ ante Sæc. XVIII.
& post contra hanc appellationem at-
tentari possunt, effectus suspenditur:
nihilominus non cessabimus concordiæ
media etiam lacrimis ante Deum quæ-
rere, ut vel sancto Ecclesiæ Gallicanæ
consensu, vel explicationibus toties a
Papa expeditis pacem obtinere valea-
mus. Quod autem nil aliud, nisi quod a
doctissimis Pontificibus & sanctissimis
Episcopis actum est, petamus, cognos-
cetis ex pluribus exemplis in nostra
Instructione allegandis, faxit Deus, ut
pax & veritas adeo salvetur, ut Con-
cilii Universalis judicium expectare non
teneamur.

De cetero ferventibus his turbis uni-
tatis vinculum solvendum non est, de-
claramus ergo, quod inviolata fide erga
D. Petri Cathedram tanquam centrum
Unitatis Catholicæ, visibile Episcopa-
lis Collegii, totiusque Ecclesiæ Caput
omnem a S. Canonibus præscriptam
venerationem exhibere pergamus, vos-
que omnes ad eandem submissionem
debitam hortemur, nec unus alterum
injuriosis verbis lacestat, sed vestris
orationibus a Deo petite, ut justa no-
stra & tot Episcoporum, ac Ecclesiaſti-
corum utriusque Cleri desideria com-
pleantur, pacemque eam obtineamus,
quæ

Sæc. XVIII quæ bona est, & boni cauſa initur, ac
A. C. 1718. Deo copulat (*).

Dorsann.
pag. 430.

Huic Noaillii Cardinalis appellationi
viginti septem Canonici (excepto Montebizeo) necnon Parisienses Parochi
ductore eorum Decano nomine Hideus
adhæsere, ac die Dominica plures Pa-
rochi in suis Ecclesiis ex suggestu Noaillii
labores pro tuenda veritate & redi-
denda pace exantlatos ex Quesneliano
Evangelio deprædicabant, acriter de-
clamantes contra Regulares, qui po-
pulo sinistram opinionem ingetere po-
sent; quo circa jusserunt, ut non ad ho-
rum sed ad Parochorum sermones &
Ecclesiis venirent: Proch pudor? Hec
non est vox boni Pastoris, sed circum-
foranei Seplesiarii.

§. LXVIII.

*Novæ Hispanorum contentiones cum
summo Pontifice.*

Merc. Hist. Mortuo, ut memoravimus, Car-
Jan. 77. nale Emanuele Arias Archiep-
Mai. p. 470. scopo Hispalensi Alberonus Cardinalis
Dorsan. ad vacantem hanc Ecclesiam a Phi-
Jour. 403. lippo Hispaniarum Rege nominabatur
& 414. hujusque nominationis confirmatione
Vit. Card. Fran-

Aqua. t. I.
pag. 328.

(*) S. Greg. Naz. Orat. 12. n. 36.